

i nærværende Paragraf som i § 6, bør tilstedes at anvende Bøg af Planke eller dobbelte Bræder, mindst 2 Tommer tyk og paa begge Sider røret og pudset med Kalk, idet denne Slags Stikkerum ikke er mere brandfarlig end Mur og Bindingsværk og paa Grund af Letheden særlig egner sig til Anvendelse paa Lofttrum. (Endringsfor-slag Nr. 4).

Til § 4.

Bestemmelserne i denne Paragraf har Udvalget ligeledes søgt at fremstille paa en lettere overfskuelig Maade, navnlig saavidt angaar luffede Ildleder, Komsurer, Jernovne og Kaminer, idet man som Forbillede har benyttet § 55 i det Landsstinget foreliggende Forflag til Byggelov for Kjøbenhavn. De i Paragrafen foretagne Realitetsforandringer gaa ud paa, at Jernrør altid skulle holdes mindst 8 Tommer fra Træværk, at Komsurer kunne sættes paa Hjelkelag, naar deres Bund er fjernet mindst 4½ Tomme fra Gulvet, og dette er gjort uantændeligt under dem, samt at Kaminer kunne sættes paa Hjelkelag og skulle være undermurede med et dobbelt Lag Mursten, lagte i Forbundt paa Fladen.

Til § 5.

Paragrafens 1te Stykke indeholder den ny Regel, at Skorstene fremtidig kun maa opføres som Grundmur af brændte Sten med en Murtykkelse af mindst 4¼ Tomme. Udvalget skjønner ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at forbyde Opførelsen af de hidtil almindeligt brugte Skorstene af raa Sten, naar Murtykkelsen bliver mindst 8½ Tomme, og naar det derhos tilspies, at Skorstene, indtil 1 Aln under det Sted, hvor den gaar igjennem Tagfladens underste Side, skal opmures i Kalk af brændte Sten. (Endringsfor-slag Nr. 6).

Mod Paragrafens Regler om Lysaaabningen for vide og snevre Skorstene veed Udvalget Intet at erindre, og man har paa dette Punkt kun tilspøjet nogle tydeliggjørende Bestemmelser.

Til § 7.

Forfaavidt angaar Bagerier til Husbrug, har Udvalget troet at burde foreslaa bibeholdt den nugældende Bestemmelse i § 12 i Loven af 2den Marts 1861, der gaar ud paa, at Bagerovne kunne opføres af raa Sten, naar de gives en Murtykkelse af mindst 17 Tommer, baade fordi Dvne af raa Sten ere endel billigere at opføre, og fordi der ikke ved dem er større Brandfare end ved Dvne af brændte Sten; meget mere tør det paastaas, at Dvne af raa Sten, murede i Ler, ikke saa let flaa Keener af Heden som Dvne af brændte Sten, medmindre der gives disse sidste en forøget Tykkelse (Endringsforflag Nr. 14).

I Paragrafens 1te Stykke findes en ny Bestemmelse om, at der foran en Bagerovn skal være en 12 Tommer bred og 8 Tommer dyb

Fyrgrav. Oensigtsmæssigheden heraf erkjendes, forsaavidt angaar større Bagerier, men ligesom en saadan Fyrgrav altid er til Gene under Dvnen's Benyttelse, saaledes vil den, hvor Bagerovnen staar i Bryggeriet, let kunne foranledige andre Ulemper ved Benyttelsen af dette Rum, og det foreslaas derfor, at Forordningen om, at der skal være Fyrgrav, bortfalder for Bagerovne til Husbrug, naar hele Gulvet bestaar af uantændeligt Materiale, og naar derhos ikke fra det Rum, hvori Bagerovnen er anbragt, findes Dvgang til Loftet (Endringsforflag Nr. 14).

I Paragrafens sidste Stykke foreskrives, at Taget paa en Bygning, hvori findes Bageri til Næringsbrug, delvis skal være belagt med Sten eller Tagfilt. Udvalget finder, at der, i Overensstemmelse med, hvad der er foreslaet i § 2, er Grund til her (saavel som i § 9) at tilstede Brugen af Spaan. Vel brænder Spaan noget lettere end Tilt, hvorved dog maa bemærkes, at den ikke brænder i Due og bliver liggende under en langsom Udgødnng, men Tagfilten er et daarligere og libet anbefalelsesværdigt Tækkemateriale, da den ved sin egen Vægt river Huller og frembringer Utætheder der, hvor Sømmene ere fastslaaede, samt let blæser løs; i det Hele taget fordrer Tagfilt fladere Læge end de almindelig brugte, for med Nytte at kunne anvendes (Endringsforflag Nr. 15).

Til § 11.

Naar Flertallet foreslaar, at denne Paragraf skal udgaa (Endringsforflag Nr. 19 a.) er dette begrundet i den Overbevisning at da Stenolien nu er det almindeligste og saagodt som eneste brugte Belysningsmiddel paa Landet, vil et Forbud mod dens Benyttelse i Stalde m. v. aldeles ikke kunne overholdes, og et saadant Forbud vil vække en høi Grad af Misfornielse hos Befolkningen, især naar man ikke ved Siden deraf ser sig istand til, istedsfor Stenolie, at paavise en anden i Billighed nogenlunde tilsvarende Art af Belysning. At forordne Brugen af særlig konstruerede Sikkerheds-lamper laaber sig ikke gjøre, allerede paa Grund af Befolkningen ved deres Anskaffelse, og at hen-vise til Brugen af Stearinlys i Lygter — der efter Udvalgets Formening er den sikreste Belysning i Stalde og Lader — vil ikke lede til det ønskede Resultat, fordi Stearinlys ellers ikke bruges af Landbefolkningen; det vilde kun lede til, at man satte Tællelys i Lygterne, og Brugen af Tællelys anser Flertallet i alle Maader for ligesaa farlig som Brugen af Stenolielamper, fordi Lysets Rudsning fordrer, at Lygterne ofte maa aabnes; Lanen afrites med Tingrene og fastes, tidt brændende, ud paa Steder, hvor der ligger Foder eller andre letfængelige Gjenstande.

Mindretallet fastholder Paragrafen i Betragtning af de hyppige Tilfælde af Ildbrænde,